

Materiel, fordi han ikke rejser med Eksprestoget, og det er ogsaa meget muligt, at han, naar han kommer til Korsør, kommer ind i et Luksus- eller Eksprestog, som kører fra Korsør til København uden at standse, eller i alt Fald kun standser 1 à 2 Steder. Disse Tog indeholde i og for sig det bedste Materiel, Statsbanerne eje, men der er den for os Sjællændere kedelige Omstændighed derved, at vi slet ikke kunne benytte disse Tog. De staa udelukkende til det ærede Medlems, til Jydernes Raadighed. Det er udelukkende dem og andre langvejs fra kommende rejsende, der kunne komme med disse Tog. Hvis det ærede Medlem vil tage nogle Afstikkere ud paa Sjælland og køre paa kortere Afstande med nogle af de Tog, der holde ved alle Stationer, vil han gøre den Erfaring, at Materiellet i de Tog, som vi Sjællændere benytte, er af samme Beskaffenhed som det, det ærede Medlem benytter, naar han rejser ovre i Jylland. Er der nogen, som med Grund skulde kunne klage over dette Forhold, var det os Sjællændere, som skulde klage over, at vi holde saa udmærket indrettede, komfortable Tog til det ærede Medlems Raadighed, naar han rejser gennem Sjælland.

Knop: Under Betænkningens Nr. 10 findes et Andragende fra Beboere af Hjortø om en Telefonforbindelse mellem Hjortø og Drejø. Jeg skal ikke nægte, at jeg vilde have været mere tilfreds, hvis Finansudvalget vilde have foreslaaet dette Andragende pure henvist til Ministeren for offentlige Arbejder, lige saa vel som Andragendet under Nr. 53, saa at der ikke var gjort nogen Forskel paa de to Andragender. Da det imidlertid ikke er sket, vil jeg tillade mig at henvende mig til den højtærede Minister og bede ham, at det ikke maa blive ved Overvejelsen, men at det maa blive en velvillig Overvejelse. Jeg tror, at Beboerne af Hjortø lige saa godt kunne have Krav paa Telefonforbindelse som Beboerne af Vejrø, idet jeg gaar ud fra, at disse, hvis Andragende er foreslaaet pure henvist til den højtærede Minister, ville faa deres Ønske opfyldt.

Jeg ser ikke rettere, end at det maa være Lovgivningsmagtens Pligt at imødekomme saadanne Andragender. Beboerne af saadanne Smaaøer maa man jo næsten være taknemmelige for, at de ville søge deres Erhverv saa langt borte fra Omverdenen, og det maa erindres, at de neppe kunne faa anden hurtig Forbindelse end netop Telefonforbindelse. Der er slet ikke

Tale om saadanne Ting som Jernbaner, Landeveje og lignende. De have ikke andre Befordringsmidler, naar de skulle udenfor deres Ø, end de almindelige Smaa- baade, som høre dem selv til, og som de maa lande med paa de forskellige Kyster, saaledes som det bedst kan træffe sig, eftersom Vejr og Vind er. At det spiller en uhyre stor Rolle for Beboerne paa en saadan lille Ø at kunne faa Telefonforbindelse med Omverdenen, er en Selvfølge, og jeg synes derfor, man maa sige, at man, hvis man selv boede derovre, vilde stille det som et ufravigeligt Krav, naar man ser hen til andre Egne, hvor der ikke alene er Telefonforbindelse men ogsaa Telegrafafforbindelse, gode Landeveje, Jernbaner o. s. v. Dette har man ikke her, og at Beboerne derfor komme med et ærbødigt Andragende om en Telefonforbindelse, synes mig saa naturligt og velbegrundet, at jeg ikke ser nogen som helst Anledning for Lovgivningsmagten til ikke at imødekomme dem. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister ikke alene at tage dette Andragende under velvillig Overvejelse, men ogsaa at imødekomme det saa snart som muligt. Jeg ved, at dette ikke alene vil være kærkomment for Beboerne, men at det vil blive dem til overordentlig stor Nytte, for slet ikke at tale om Behageligheden. Med disse Ord vil jeg gerne anbefale dette Andragende til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse.

K. M. Klausen: Der foreligger fra Hovedbestyrelsen for dansk Jernbaneforbund et Andragende under Nr. 39 om, at der maa blive tilstaaet Overportører af 1ste Grad, Broformænd og samtlige ansatte i 12te, 13de og 14de Lønningsklasse Huslejetillæg. Disse Funktionærer ere gennemgaaende lavt lønnede Folk, og en Del af dem har tidligere oppebaaret saadanne Opholdstillæg. Men dette Tillæg er nu faldet bort efter Loven af 15. Maj 1903. De gøre gældende, at under Postvæsenet faa Funktionærerne et saadant Dyrtdstillæg, og de mene, at naar man har givet disse Statsfunktionærer et saadant Dyrtdstillæg, er der Rimelighed for at give dem det samme. Postvæsenets Funktionærer faa et Opholdstillæg paa henholdsvis 120 Kr., 72 Kr. og 36 Kr., og det samme mene disse Funktionærer, at de med lige saa stor Berettigelse kunde faa. De have faaet Afslag fra Ministeren for offentlige Arbejder. Nu have de henvendt sig til Rigsdagen, og det Mindretal, hvortil jeg